

boekjes uit Holtus' woning aan te dringen. Uit een kist op den zolder naast het woonhuis van Holtus haalden zij en de dochter van voornoemde nog eenige exemplaren, die zij in een luur pakten en medenamen. Samen zijn zij daarop geweest in een kelder van juffrouw van Lier, waar «almede een kist stond, waarin Boekjes waren». Zoo werd van lieverlede het geheele restant in de branderij van Korthals gebracht en ten vure gedoemd. Zooals verder uit het verhoor van Gerarda Woutera Korthals-van der Star blijkt, hebben beide vrouwen eerst getracht, zonder hulp van anderen de exemplaren onder de ketels te verstoken. Dit gelukte echter niet. De branderij kwam vol rook en men zond om den meesterknecht. Op last zijner meesteres, die tamelijk bij de hand schijnt geweest te zijn, kwam Ley op Zondagmiddag naar de plaats, waar zooveel dukaten in rook opgingen. Door het openen eener schuif trok de rook op en zag hij eenig papier liggen, «hetwelk bestond in eenige boekjes, zonder dat hij depositant weet, wat den inhoud daarvan is geweest». Men zeide hem, «dat hij die verstoken moest» en «in het bijzijn van Jacob Korthals «die er slechts zeer korten tijd bij tegenwoordig was», diens huisvrouw, de jongste dochter van Holtus en nog een heer, «aanhebbende een bruine jas» (volgens het getuigenis van Adriana Maria was dit de Koning) verbrandt hij niet alleen de daar liggende, maar ook «de meerdere» door de twee vrouwen nog aangebracht. Hij meent, «dat de alzoo verstookte boekjes wel drie à vier hondert hebben bedragen, als zijnde daarmee bezig geweest tot des middags ten Een uren».

Alle exemplaren zijn verbrand, met uitzondering van «drie stuks evenwel», die Jacob Korthals, naar wij van Adriana Holtus vernemen, «tusschen zijn boezem gestoken en met zich genomen heeft; dan, die naderhand zooals zij dep^{te} is geïnformeerd mede door hem zoude zijn ver-